

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

від 28 квітня 2022 року

№152-р/з

щодо призначення на посаду державної служби на період заміщення тимчасово відсутнього державного службовця, за яким зберігається посада

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України «Про державну службу» (далі – Закон) НАДС роз’яснює.

Через вторгнення російських військ на територію України та розгортання бойових дій на обширній території країни збільшилась кількість державних службовців, які перебувають у відпустках різних видів, зокрема у тривалих відпустках без збереження заробітної плати.

Згідно з частиною третьою статті 12 Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» протягом періоду дії воєнного стану роботодавець на прохання працівника може надавати йому відпустку без збереження заробітної плати без обмеження строку, встановленого частиною першою статті 26 Закону України «Про відпустки».

Частиною другою статті 34 Закону встановлено, що строкове призначення на посаду здійснюється у разі заміщення посади державної служби на період відсутності державного службовця, за яким відповідно до Закону зберігається посада державної служби.

Відповідно до частини першої статті 22 Закону конкурс на зайняття посади державної служби проводиться, зокрема, на зайняття вакантної посади державної служби та на посаду *на період заміщення тимчасово відсутнього державного службовця*, за яким зберігається посада державної служби.

Звертаємо увагу, що Закон не встановлює критерії, строки та умови, за наявності яких може бути рішення про строкове заміщення посади державної служби.

Також зазначаємо, що згідно зі статтею 41 Закону державний службовець з урахуванням його професійної підготовки та професійних компетентностей може бути переведений без обов’язкового проведення конкурсу:

1) на іншу рівнозначну або нижчу вакантну посаду в тому самому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), – за рішенням керівника державної служби або суб’єкта призначення;

2) на рівнозначну або нижчу вакантну посаду в іншому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), – за рішенням суб’єкта призначення або керівника державної служби в державному органі, з якого переводиться державний службовець, та суб’єкта призначення або керівника

державної служби в державному органі, до якого переводиться державний службовець.

Частиною другою статті 85 Закону встановлено, що державний службовець, призначений на посаду державної служби на період заміщення тимчасово відсутнього державного службовця, за яким зберігалася посада державної служби, звільняється з посади в останній робочий день перед днем виходу на службу тимчасово відсутнього державного службовця.

До найпоширеніших видів тривалої відсутності державного службовця, що викликає необхідність тимчасового заміщення відповідної посади, можна віднести зокрема відпустку у зв'язку з вагітністю та пологами, відпустку для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, відпустки без збереження заробітної плати на період карантину або періоду дії воєнного стану, відповідно до статті 26 Закону України «Про відпустки» та статті 12 Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану», а також призов на військову службу.

Таким чином, керівник державної служби в державному органі або суб'єкт призначення може прийняти рішення про тимчасове заміщення посади державної служби на період відсутності державного службовця в установленому законом порядку (шляхом призначення за результатами конкурсу або переведення), зокрема у разі, якщо такий державний службовець перебуває у тривалій відпустці без збереження заробітної плати або відсутній на службі з інших, у тому числі нез'ясованих, причин. Також звертаємо увагу, що таке рішення не приведе до подвійної оплати за пророблену роботу та буде відбуватись в межах затвердженого фонду оплати праці, оскільки відсутньому державному службовцю заробітна плата не виплачується (крім гарантії збереження середнього заробітку мобілізованому державному службовцю, що передбачено статтею 119 Кодексу законів про працю України).

Крім того, в ситуації, що склалася в Україні, значна кількість державних службовців перебуває у простої.

Відповідно до статті 34 Кодексу законів про працю України простій – це зупинення роботи, викликане відсутністю організаційних або технічних умов, необхідних для виконання роботи, невідворотною силою або іншими обставинами.

Згідно з пунктом 1 постанови Кабінету Міністрів України від 07 березня 2022 року № 221 керівникам державних органів, підприємств, установ та організацій, що фінансуються або дотуються з бюджету, надано право до припинення чи скасування воєнного стану в Україні в межах фонду заробітної плати праці, передбаченого у кошторисі, *самостійно визначати розмір оплати часу простою працівників, але не нижче від двох третин тарифної ставки встановленого працівникові тарифного розряду (посадового окладу).*

Зважаючи на викладене, вважаємо недоцільним тимчасове призначення на посаду державної служби, що зберігається за державним службовцем, якому оголошено простій, оскільки при строковому призначенні на таку посаду оплата праці за цією посадою здійснюватиметься двічі, що, в свою чергу, спричинить зйове навантаження на фонд оплати праці державного органу та державний бюджет України. На думку НАДС, в умовах скорочення видатків загального

фонду Державного бюджету України на 2022 рік, передбачених головним розпорядникам коштів державного бюджету, згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 01 квітня 2022 року № 401, такі дії є неприпустимими.

Голова

Наталія АЛЮШИНА